



Kammarrätten

RÄTTSFALL

Om avdrag för kostnader i samband med försäkringsverksamhet

En person, här kallad X, vilken på fritid hade sysselsättning såsom platsombud för ett livförsäkringsbolag, uppgav i sin år 1950 avlämnade självdeklaration viss inkomst från bolaget. För kostnaderna i samband med försäkringsarbete yrkades tillika avdrag med ett belopp, motsvarande 20 procent av den erhållna inkomsten.

Med anledning härav blev X tillskriven av vederbörande taxerings-tjänsteman, som i detta sammanhang framhöll, att X icke i tidigare års deklaration framställt något dylikt yrkande, med anhållan om specificering av nu förevarande avdrag.

Till svar härpå meddelade X följande. X hade tidigare icke vetat om, att man finge göra sådant avdrag, men hade han av andra personer fått veta att de för sin del verkställt dylika avdrag med 20 procent. Sina kostnader kunde han emellertid icke specificera.

Vederbörande TN medgav avdrag för kostnader i samband med försäkringsarbete med ett belopp, som motsvarade omkring 8 procent av inkomsten från försäkringsbolaget.

Över detta nämndens beslut anförde X besvär hos vederbörande PN.

I besvärsskriften anförde X bl. a. följande. X:s arbete såsom försäkringsman utgjordes av dels ackvisi-

tion och dels personlig inkassering. Då detta arbete vore förenat med avsevärda kostnader i form av spårvägs-, buss- och tågresor, i många fall representationskostnader, telefon, porto m. m., hade han ansett, att i runt tal 20 procent av inkomsten vore befogat som avdragsgillt. Det vore inte få gånger som han måste anlita t. ex. kommunikationsväsendet flera gånger om dagen för att träffa en försäkringstagare. Extra telefonsamtal vore legio. Dessutom kunde X många gånger icke träffa kunderna i bostaden utan måste stundom bjuda dem på en kopp kaffe eller ännu dyrare traktering. Det senare vore dock icke så ofta förekommande. Då X hittills haft en icke ringa framgång i sitt arbete som försäkringsman måste ju förstas att kostnaderna ibland bleve höga.

Genom beslut den 16 september 1950 beslöt PN, som icke fann skäl föreligga för ändring i TN:s beslut, att avslå besvären.

X besvärade sig härefter hos KR under yrkande om förnyad prövning av det yrkade avdraget samt åberopade i detta sammanhang innehållet i en av Försäkringsfunktionärernas förbund gjord utredning. Av denna inhämtas bl. a. följande. Enligt gällande avtal hade ombuden fullt ansvar å tecknade försäkringar under två år. Detta innebure, att för försäkringar, å vilka premiebetalningen icke fullföljdes under försäkringens

två första år, företaget återtog utbetalad ersättning. Dessa försäkringar hade i regel förorsakat ombudet dryga omkostnader dels i samband med ackvisitionen och dels vid inkasseringen. Ombudet finge sig tilldelat ett mindre inkassoområde, medan anskaffningen finge bedrivas utan hänsyn till några geografiska gränser. Det gällde alltså för ett ombud att få uppslag på nya försäkringskandidater av bekantskapskretsen och tidigare försäkringstagare. Ett ombud i Stockholm arbetade i regel över hela Stor-Stockholm, om han skulle kunna prestera ett resultat, som av företaget ansågs vara tillfredsställande. När dessa nya försäkringar vore tecknade, hade ombuden dem kvar för inkassering under de två första åren, så att han därmed kunde bevaka, att premien betalades. De stora omkostnader, som vore förknippade härmed, kunde i flera fall helt uppväga inkomsten. Detta visste ombudet givetvis icke i förväg, och han kunde icke släppa en försäkringstagare, som vore trög betalare, då detta kunde innebära ett återbetalande av hela provisionen, och vidare vore det ju dessa kontakter, som gäve möjligheter till ytterligare uppslag på försäkringskandidater. Samtliga dessa kostnader hade ombuden att själva bestrida. Fördyrade levnadsomkostnader och representation måste bli dryga poster, i det att extra måltider måste intagas utom hemmet, då det ju kräv-

des, att ombuden passade överenskomna tider och icke kunde intaga sina huvudmåltider förrän efter avslutat försäkringsarbete. Även sökte ombudet alltid att få sammanträffande tillstånd på något konditori eller å en restaurang, om försäkringskandidaten bodde i Stockholms förorter, och därvid måste ombudet givetvis betala förtäringen. Telefonen vore av stor betydelse för försäkringsombudet. Att under arbetets gång ringa och bestämma tid för inkassering och tecknande av försäkring underlättade arbetet väsentligt, och då måste givetvis närmast tillbuds stående apparat anlitas. Omkostnaderna härför bleve mycket stora men lönade sig alltid, om man tog hänsyn till den tid och det besvär, som sparades. Porto och skrivmaterial vore utgifter, som i första hand belastades av försäkringstagare utanför det geografiska inkassoområdet, och därjämte brukade broschyrer och försäkringsförslag utsändas till alla familjer på området, där nyfödda funnes.

I över besvären avgiven förklaring yttrade vederbörande TI, att då de av X yrkade avdragen för omkostnader för inkomstens förvärvande icke grundade sig på förda anteckningar utan endast beräknats, ansåge TI skäl icke föreligga för ändring av taxeringarna och hemställde om avslag å besvären.

KR prövade skäligt ogilla de anförda besvären.